

tre altres personalitats, pel bisbe de la diòcesi vigatana, Romà Casanova.

Com enfocar l'adolescència | El divendres 15 de novembre, la professora ripollesa Montserrat Jiménez i la pedagoga Eva Bach presentaren a la Biblioteca Lambert Mata un llibre guia titulat *Mares i pares* influencers, amb la pretensió de fer entendre als progenitors d'adolescents com cal enfocar aquesta difícil etapa i conviure-hi prou agradablement. Hi va participar el poeta i rapsode Xavier Ribero, el qual, al seu torn, el dia 23 presentà el poemari *Plecs i prou*, escrit amb la col·laboració del també veí de Ripoll Jordi Maideu. El dia 30 del mateix mes, la sala Abat Senjust de l'Ajuntament ripollès es va omplir de gom a gom per atendre la presentació del llibre *Ripoll 1979*. Joaquim Nadal va assistir a l'acte com a mestre de cerimònies, a més dels coautors de l'estudi.

El dissabte 16 i a la sala Abat Arnau de Vilalba del Palau de l'Abadia, la reconeguda escriptora Dory Sontheimer oficià una presentació doble a Sant Joan de les Abadesses, la corresponent als seus llibres *Les set caixes* i *La vuitena caixa*, que expliquen de manera colpidora i

entenedora les peripècies viscudes per familiars seus, d'origen jueu, per salvar la vida fugint del règim nazi de l'Alemanya hitleriana. El dissabte següent i a la mateixa sala, l'escriptora barcelonina Marta Segura i Cloquell presentà la seva primera novel·la, *Entre murs*, un magnífic relat ambientat a la Barcelona del darrer terç del segle XVIII.



>> Cartell de la presentació dels llibres de Dory Sontheimer a Sant Joan de les Abadesses.

Aforismes i narracions | I sense moure'ns de la vila de les abadeses però sí de local, ja que l'acte va tenir lloc al popular cafè El Centre, el dimarts 3 de desembre l'escriptor vigatà resident a Sant Joan, Joan Nan Orriols, presentà la seva darrera obra, *Homo vulgaris*, una curiosa publicació sobre aforismes i narracions curtes, bellament il·lustrades amb dibuixos en blanc i negre del mateix autor. Uns pocs dies després, el divendres 6, a l'auditori Jaume Nunó i Roca, situat al Palmàs, l'escriptor Jordi Castells i Sala presentà el seu llibre, *El pes de l'ànima*.

A Campdevàrol va tenir lloc una emotiva presentació a la sala polivalent del Centre Cívic La Confiança, la del poemari de Jaume Pujol dedicat a la memòria de la seva esposa, traspassada a les acaballes de 2017. Tots els beneficis de la publicació es van destinar a la Fundació Oncolliga.

A Ogassa, la petita població mironera del Ripollès, i en el marc de la Festa Major de Santa Bàrbara, Xavier Aulinas presentà la publicació en format llibre del recull fotogràfic *Ogassa i les seves cases*.

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > CARMINA MUNTÉ

Visc a Anglaterra des de fa nou anys. A diferència de la majoria de catalans que viuen en aquest país, ni vaig marxar a la capital, ni hi anava a buscar feina després de la carrera, ni per aprendre anglès... Simplement vaig decidir viure l'experiència de treballar a l'estranger quan em va sortir l'oportunitat d'anar a la seu del centre d'R+D de la meua empresa al Regne Unit. El pla era passar-hi de dos a cinc anys i tornar. De seguida vaig veure que no seria així. Tant professionalment com personalment ha estat un canvi important, molt positiu. Professionalment, ha estat una millora substancial en la meua carrera: he optat a posicions de responsabilitat i m'he integrat en una manera de treballar molt oberta, transparent, en equip. Cada dia suposa un repte i això em motiva moltíssim. Personalment, he conegut moltíssima gent d'arreu, he obert la ment al món i he evolucionat com a persona. La gent del país m'ha acollit, he fet amics i em considero plenament integrada. A vegades em penso que m'he tor-

nat una mica anglesa... De fet, aviat (espero) n'obtindrà la nacionalitat.

Anglaterra és un país magnífic. Hi ha milers de racons fantàstics on perdre's i descobrir paisatges, la cultura, costums, tradicions... M'encanta trobar llocs i esdeveniments i ensenyar-los als que venen a veure'm (és fantàstic quan ve gent de casa de visita!). Això sí, l'hivern és llarg i gris, però la resta de l'any és una meravella. Encara ara tinc moltíssimes coses a la llista de visites pendants... i fa quasi deu anys que soc aquí!

M'he adonat que el que realment trobo a faltar és la família i els amics. La resta, poc importa: soc a dues hores en avió de casa i puc gaudir del sol, del menjar, de la terra i de totes les coses materials amb una freqüència que altres països no em permetrien. Perdre'm el dia a dia dels nebots i de la resta de la família es fa dur, i segurament serà la raó principal per plantejar-me tornar a casa. Perquè encara que passi vint anys a Anglaterra, casa és aquí, a Girona.